

Заклетве- Журђтурј се могу и данас чути у најразличитијим ситуацијама с том разликом што се у говору односе на лица која их изричу, са намером да им се безусловно верује. Код Влаха влада уверење да нико на себе не сме прихватити заклетву ако при томе не говори истину јер ће се у том случају све свалити на лице које се заклиње. Из тих разлога је у судским процесима у Основном суду у Неготину, уведено неписано правило да се парничари позивају на заклињање. Чести су примери да се заклетва пред судом не прихвата што се одмах уноси у записник и повлачи сумњу у истинитост навода. Од свих заклетви које се прикупљањем могу сазнати и забележити постоји једна која се у свакодневном влашком говору може чути, а састоји се од једне једине речи: „Зђу“, што би могло бити скраћеница од речи "Думњезђу". У најобичнијем разговору може се често чути захтев: "Зђј ту зђу!", што би могло имати значење: "Закуни се у бога!", а одговор гласи: "Зђк зђу, ши зђу!" (Кажем бога ми и бога ми). Поред ове свакодневне заклетве у народу се могу чути и оне које се не помињу тако често

Пје копији мјеј. Деце ми моје.
Пје уојки мјеј. Очију ми мојих.
Пје вину аста Овога ми вина.
Пје фиђуори мјеј Деце ми мојих.
Пје њепуоцј мјеј. Унука ми мојих.

Са ну мај ма скуол ђ-аић. Не устао никад одавде.

Мйњиљи сђ-м пиће Руке ми отпале.

Сђ ну мај вад суариљи мйње. Не видео сунца.

Пје лумйнарја аста. Свеће ми ове.

Сђ ну мај ажунг зђуа дје мйње. Не дочекао сутрашњи дан.

Пје букђтура аста. Тако ми овог залогаја.

Са ну мај вад јеу суариљи мйње, дакђ ну са ну мај вадђ ала карје ма пуње пје миње дје винђ.

Не видео сутрашње сунце, ако не , не видео онај ко мене напада.